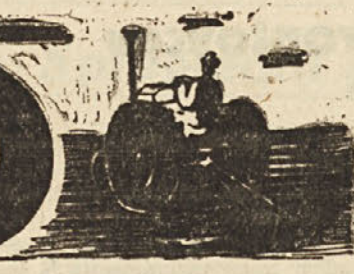

Naše

DELO

Leto. II. — Štev. 12.
Krško, 15. junija 1949.

GLASILO OKRAJNEGA ODBORA OF KRŠKO

OB SMRTI VELIKEGA PESNIKA

Bil duh je velik sredi nas
se govori, „bo pokopan“.
Ta duh, ki bil je duh titan
bo z ljudstvom šel v bodočnost v čas.

Le glasno srce in telo
pustilo je življenjske sile,
ki so se s smrtjo v narod zlele
in ga privezale z zemljo.

Učil si nas ljubiti grudo,
domačo grudo, našo last
in pa svobodo, svojo čast,
da hlapci več ne bomo v drugo.

in je zaradi tega kaznovan z zapleno
enega para konj in vprege.

Ajsterc Miha iz Krške vasi št. 55, pose-
duje 9 ha posestva. Ker se ni odzval od-
ločbi, je bil kaznovan z denarno kaznijo
30.000 din.

Vsi omenjeni obtoženci so s tem poka-
zali nenaklonjenost do ljudske oblasti.
Ljudska oblast jih je razkrinkala in kot
saboterje in protiljudske elemente pra-
vično kaznovala.

Saboterji gozdarskega plana

Na OILO Krško so se zagovarjali kme-
tovalci — kulaki, ki so s tem, da niso ho-
teli zadostiti potrebam gozdarskega plana,
škodovali skupnosti in sabotirali naš go-
spodarski plan.

OILO Krško je izdal obtoženim odločbe
za obvezen prevoz gozdnih produktov za
Gozdno gospodarstvo Novo mesto, ki pa se
odločbi niso odzvali in so zaradi tega pre-
jeli pravično kazen.

Asterc Franc iz Krške vasi št. 59, pose-
duje 9 ha posestva. Odločbo o obveznem pre-
vozu ni hotel sprejeti in je s tem name-
noma sabotiral. Kaznovan je bil z denarno
kaznijo 3.000 din.

Prah Ivan iz Krške vasi št. 46, poseduje
4,5 ha posestva, je obdolžen istega kazni-
vega dejanja kakor Asterc in je kaznovan
z denarno kaznijo 3.000 din.

Ivšič Franc iz Krške vasi št. 21, pose-
duje 5 ha posestva. Ni se odzval odločbi

Dezertirati iz frontne brigade je največja sramota

Posebno v območju okraja Krško smo
imeli nekaj takih ljudi v frontnih brigada-
dah, ki so vrgli »puško v koruzo« in de-
zertirali domov, ker jim je najbrž dolg
čas po mehkih pernicah in po drugih do-
mačih ugodnostih. Zato se brigadirji čudi-
mo, da so odšli nekateri, ki bi morali biti
vzglede in bi najlaže ostali pri delu. Toda
ti ljudje niso izpolnili svoje naloge, tem-
več so kot nekaj strahopetci pobrisali do-
mov. Zato jih mi brigadirji obsojamo kot
so naši partizani obsojali dezertarje. Nji-
hov beg pred častnimi delovnimi dolžnost-
mi je največja sramota, zato obsojamo
tov. Knežič Jože, Globoko. Žerjav Ivanka,
Artič. Sekoranja Stanko, Dednja vas. Pre-
skar Nežka, Dednja vas. Travnikar Ivan,
Dednja vas. Kmetič Ivan, Globoko. Dušič
Antonija, Dednja vas. Umek Miha, Globo-

ko. Preskar Zvonko, Globoko. Agrež Ivan,
Globoko. Mocan Slavko, Globoko. Černelič
Franc, Dednja vas. Fabinc Ana, Globoko.
Brinovec Miha, Globoko. Cizelj Rozika,
Globoko. Rožman Ivan, Globoko. Brič
Ivan, Dednja vas. Brenko Anton, Dednja
vas. Cizelj Franc, Dednja vas. Brotančič
Ivan, Globoko. Teodorovič Tonka, Pišce.

Omenjeni naj vedo, da jih brigadirji
frontne brigade »Franca Prešerna« v Pi-
šecah gledamo kot dezertarje, ki so si s
svojim begom nakopali največjo sramoto,
ki jo bodo le težko oprali.

Pravtako se naj zavedajo tovariši, ki so
pobegnili iz Ravne gore, Krakovega, Do-
brave, Planine in ostalih frontnih brigad,
da za njih velja isto kot za dezertarje iz
Pišec.

Nočejo zaostati

Frontna brigada »Marok«, sestavljena
iz frontovcev okraja Krško in Trbovlje, ki
izvršuje svoj plan na Brunku nad Radečam
je na svoji konferenci dne 6. junija 1949
ugotovila, da uspehi niso zadovoljivi. Z

iskanjem načina dela za iz-
vršitev plana so frontovci
sprejeli sklep, da ne odložijo
sekire prej, dokler ne izvršijo
postavljenega plana.

Frontovci Marokove brigade
so s tem dokazali, da ne bodo
zaostali za drugimi frontnimi
brigadami, ampak da se jim
bodo pridružili, z istimi cilji,
doseči plan, zadostiti nalogam
naše Partije in s tem pokazati
svojo predanost. Frontovci se
dobro zavedajo, da bodo z iz-

Delo v brigadi je veselo

Zavedni mladinci naprej!

Koncem tega meseca bo odšla mladinska
brigada okraja Krško na gradnjo novega
Beograda. Graditev svoje svobodne do-
movine je častna naloga vsakega mladince
in zaradi tega smatramo za dolžnost vsa-
kega posameznika, da se vključi v mla-
dinsko brigado in s tem pomaga graditi
socializem v svoji domovini. Predvsem po-
zivamo za vključitev v mladinsko brigado
šolsko mladino, ki bi s tem med počitnica-
mi mnogo doprinesla.

Mladina Sevnice je to častno nalogo
pravilno razumela in so se vsi, za deo
sposobni mladinci vključili v mladinsko
brigado 100%. Tudi mladina mesta Bre-

žice se je v velikem številu odzvala po-
trebam izgradnje naše domovine. V sa-
mem mestu Krško, pa je videti le malo za-
nimanja za mladinske akcije in se je od-
zvalo le malo število mladine. Zaradi tega
pozivamo vse zavedne mladince in mladince,
ki čutijo ljubezen do svoje domovine
in so predani naši Partiji in maršalu Titu,
da se vključijo v mladinsko brigado in s
tem pokažejo, da je tudi krška mladina
prepojena z duhom časa in se zaveda svo-
jih častnih nalog.

Naj si postavi mladina krške in bre-
žiške gimnazije parolo: »Tudi mi hočemo
biti enkrat prvi«.

Borba za izpolnitev gozdarskega plana

dobiva vse širši razmah

29. maja je prejela najboljša brigada
»Dušana Kambiča« na Ravni gori prehodno
zastavico, katero je tudi obdržala do danes.
Brigada ima pet čet, ki vodijo stalno ostro
borbo za prehodno zastavico. Dosedaj sta
dosegli najboljše uspehe prva in druga
četa.

Preteklo nedeljo je organizacija LMS in
AFZ iz Rake organizirala obisk s kulturno
prireditvijo frontovcem na Ravni gori z
igro »Matiček se ženi«. Poleg tega so pri-

sega povprečno 90% svoj plan. Tomažin
Alojz, komandir I. čete je 4. 6. odšel do-
mov in se ni več vrnil, zato je tudi njego-
va četa trpela na delu. Vsem se zdi čudno,
da tovariš, ki je bil priden in skoraj naj-
boljši komandir, lahko postane dezertar.

Tudi v Pišecah se dnevno dvigajo do-
seženi uspehi in s tem tudi delovni elan.
Brigada je reorganizirana na čete in hrano
nosijo na delovišča, zato tudi vidimo večje
uspehe. Najboljša sta se dosedaj pokazala
delavca tov. Levak in Lipar
Viktor. V brigadi manjka še
političnega in kulturnega de-
la, ker niso imeli v brigadi
kulturno-prosvetnega referen-
ta. Če bo sedanjí dobro prijel
v roke, bo lahko nadomestil,
kar je dosedaj zamujenega.

V Podsredi vidimo v brigadi
dober delovni elan. Posame-
zne skupine med seboj tek-
mujejo. Brigadirji so se ob-
vezali na skupnem sestanku,
da bodo ostali v hosti tako
dolgo, dokler ne bo plan dose-
žen.

nesli s seboj tudi nekaj daril in sicer za
kadilce 2000 cigaret, za žene in dekleta pa
nekaj peciva in bonbonov. Brigada v le-
pem vremenu skoraj dnevno presega plan
za 50%, kar je dokaz visoke zavesti fron-
tovcev, ki se požrtvovalno trudijo za čim-
prejšnjo dosego plana.

Frontna brigada v Krakovem ne zaostaja
dosti za frontno brigado na Ravni gori.
Tovariš komandant Garantini Milan je po-
gosto med delavci in tudi z njimi dela.
Sedaj je najboljše II. četa in I. petorka.
Kot najpožrtvovalnejša delavca lahko po-
hvalimo komandirja Levstik Jožeta in Me-
telko Anico oba iz Studenca. Brigada do-

Imajo težave, ker je težak teren, kar pa
dnevno premagujejo.

Na Planini se je s prihodom novega ko-
mandanta izboljšalo stanje v brigadi. Sa-
mo notranje politično in kulturno življenje
v brigadi še ni urejeno, ker brigada še
nima kulturno-prosvetnega referenta.

Frontna brigada, ki dela na LIP-u v
Sevnici dosega dobre uspehe; od 75 brigadi-
rjev se je prijavilo 15 brigadirjev, ki
bodo ostali kot stalni delavci na žagi. Pri
delu se je pokazal požrtvovalnega tov. Bra-
čun, ki je bil preje hlapec v Rajhenburgu
in je sklenil, da ne bo v nadalje več delal
pri privatnikih, ampak, da se bo vključil
v industrijo.

Hodimo po njih stopinjah

Na že obstoječi ekonomiji KZ Sv. Peter
se je vršil dne 29. maja 1949 občni zbor
delavcev-zadružnikov, kateri so prevzeli
ekonomijo z 58,82 ha zemlje v svoje roke
ter tako postali skupni lastniki te zemlje.

Zadružniki, kateri so že od začetka delali
na tej zemlji z vso vnemo in marljivostjo,
so danes postali pravi lastniki zemlje na
kateri delajo. Zavest, da niso več bajtarji
je prišla do izraza in ponosno pravijo:
»Ne bodo nas več izkoriščali, da bi jim
za razne »fure« delali tlako, katere ni
nikoli konec.« Ne bo jim treba!

Zakaj? Saj imajo sami 25 glav živine.
Konji so jim v ponos, saj so najlepši
v KLO. Tudi vole imajo. Prav je dejal
mlad zadružnik: »Ničesar več ne bomo
iskali pri tistih, katerim ni naša zadruga
po volji, ampak dokazali bomo kaj zmor-
rejo zadružniki v skupni obdelavi.« Res
je! Ko sem obhodil njihovo polje ter videl
lepo obdelane njive in mi je predsednik
zadruga, tov. Romih pripovedoval o vnemi
zadružnikov pri delu, se mi je takoj pole-
gel strah, da bi se mogel kdo spotikati v
zadrugo, češ, da ni dobro obdelana zemlja.

»Bolj malo nas je za delo, pravi pred-
sednik, toda s pomočjo strojev bomo na-
redili vse. Marsikdo bi se ustrašil 35 ha tra-
vnikov. Toda imamo dva dobra kosilna
stroja in vse travnike, razen malenkosti,
bomo lahko pokosili z njima.«

Med tem pogovorom sva se s tov. pred-
sednikom vrnila v St. Peter, kjer sem si
ogledal zadružni hlev. Moram reči, da je
hlev, kjer je skupno 26 glav živine v naj-
lepšem stanju. Čistoča v hlevu je vzorna.
Tov. Kramar Jože, ki je zadolžen za živi-
no mi je z vnemo razlagal vse težkoče, ki

jih je imel, dokler je bila še živina v dveh
hlevih. »Sedaj je lepo in tudi živina se je
lepo popravila, ker je način krmljenja
boljši in lažji. Vesel sem, da ne more no-
beđen sovražnik zadruga reči, da je živina
slaba, ali pa ni čista. Toda še bolje bo,
ko bomo imeli več delovne sile in se bomo
lahko ukvarjali samo z živino, kar je sedaj
nemogoče, ker nas je premalo. Takrat
bodo videli, kakšna mora biti zadružna
živina.« Tako mi je z navdušenjem go-
voril starejši človek — zadrugar.

Tudi vinogradi so obdelani vzorno.
Kljub temu, da je bilo nekaj vinogradov
v zelo slabem stanju, saj ni bil kopan že
več let, je zadružnikom uspelo, da so vi-
nograd že pomladi lepo obdelali in se jim
obeta že letošnje leto lep pridelek. Brez
dvoma je to mogoče le v skupni obdelavi.

Se nekaj o samem občnem zboru. Občni
zbor, kateri je imel namen postaviti od-
nosno ločiti ekonomije od splošne KZ (er
iz nje ustvariti KOZ, se je vršil v pro-
storih ljudske šole. Navzoči so bili vsi
zadružniki. Občni zbor je otvoril tajnik
KZ, tov. Poljšak, ki je predlagal obširni
dnevni red, katerega so zadružniki soglas-
no sprejeli. Na občnem zboru so poprav-
ljali dosedanje napake in si postavili nove
naloge. Izvolili so si novo vodstvo KOZ-a,
izvolili res najboljše zadružnike, poštene
in požrtvovalne člane. Ob koncu je imel
tovariš zastopnik OZKZ daljši referat o
pomenu KOZ-a in o pridobivanju še osta-
lih kmetov v KOZ.

Naj še vsi ostali samostojni kmetje sle-
dijo po stopinjah zadružnikov kmetijsko-
obdelovalne zadruga »Ilija Gregoriča«.

Masovni sestanek frontovcev v Brežicah

Dne 3. junija se je nad 400 članov OF Brežice zbralo na masovnem sestanku v viteški dvorani. Zborovanju je prisostvoval tudi predsednik OLO in sekretar okrajnega komiteta KPS Krško tov. Kovačič Slavko. Predsednik odbora fronte tov. Oršanič Oto je po otvoritvi zborovanja in po pozdravu predsednika okraja predal besedo sekretarju Fronte tov. Iljaž Stanku, ki je v svojem poročilu med drugim dejal:

Današnji masovni sestanek naj se smatra kot delovni sestanek Fronte Brežice, na katerem člani skupno z novo izvoljenim odborom prediskutirajo dosedanje delo Fronte, delo novo izvoljenega odbora ter nakažejo smernice za bodoče delo, kakor tudi da sprejmejo naloge v smislu sklepov III. kongresa Ljudske fronte Jugoslavije.

Tov. Iljaž je omenil neaktivnost novoizvoljenega odbora ter Fronte v Brežicah sploh, katere neaktivnost se je predvsem kazala pri zbiranju frontovcev za gozdno akcijo, nadalje pri akciji zatiranja koloradskega hrošča in podobno. Poudariti je velikansko važnost gozdne akcije v svrhu izpolnitve gozdnega plana, od česar zavisi naše nadaljnje socialistično narodno gospodarstvo. Vsak pošten frontovec in državljan naše slavne domovine bi se tega moral zavedati. Z udeležbo na vseh teh važnih akcijah se zrcali predanost in zavednost frontovcev.

Novo izvoljeni odbor si je zadal sledeče naloge:

1. da poživijo celotno delo vse OF organizacije na teritoriji mesta Brežice;
2. da poživijo in nudijo vsestransko pomoč organizaciji AFZ;
3. da nudijo vso pomoč organizaciji LMS Brežice;
4. da poživijo kulturno prosvetno delo;
5. da skupno s KSS Brežice poživijo delo v nekaterih sindikalnih podružnicah;
6. da bo aktiv Fronte Brežice pokrenil vse potrebno zaradi ustanavljanja KOZ v okoliških vaseh, oziroma KLO-jih;
7. da vključijo v svoje delo vse zdrave pripadnike, ki še dosedaj niso vključeni v Osvobodilno fronto;
8. da vse članstvo čimbolj aktivno sodeluje v vseh akcijah, predvsem pa v akciji zatiranja koloradskega hrošča in pa v akciji za izpolnitev gozdnega plana, ter v

vseh akcijah v pogledu izpolnitve našega petletnega plana;

9. da iz svojih vrst odstrani razdiralne in škodljive elemente.

Da pa bomo te naloge popolnoma izvršili, mora odbor imeti razumevanje in vso podporo pri svojih članih, vsi člani morajo aktivno sodelovati pri velikanskem poletu naših delovnih množic.

Tov. Iljaž je zaključil svoje poročilo z naslednjimi besedami:

»Z našim delom dokažimo, da smo sinovi slavnega naroda, z izpolnitvijo zadanih nalog bomo dokazali zvestobo našemu največjemu sinu, našemu učitelju in voditelju maršalu Titu.«

Nato je povzel besedo predsednik OLO in sekretar OK KPS tov. Kovačič Slavko. V svojem izčrpnem govoru o nalogi Fronte je tov. predsednik v glavnem poudaril dolžnosti vseh frontovcev, razložil velik razmah vseh delovnih množic, katere se

bijejo na polju gospodarske preobrazbe. Poudaril je vlogo Fronte pri ustanavljanju kmečke obdelovalnih zadrug, katere so pri ustanavljanju v naši državi zavzele velikanski razmah.

Tov. Kovačič je nato obrazložil zunanje politični položaj, ter klevetniško kampanjo, katero vodijo pristaši resolucije Inžornbira. Poudaril je, da je pot, po kateri nas vodi naša Komunistična partija Jugoslavije na čelu z maršalom tov. Titom, edino pravilna in da bo resnica in pravica zmagala. Pri tem je poudaril tudi umazano vlogo bedne peščice naših državljanov, ki svoje kvarno početje napram ljudstvu in državi skrivajo za resolucijo Inžornbira. Razkrinkal je ob tej priliki nekatere, ki se jim je posrečilo vtihotapiti se v našo Partijo in celo na odgovorne dolžnosti, kakor Preskar Jože, Mikolavčič Rado itd. Tov. Kovačič Slavko je bil v svojem govoru z navdušenim aplavzom od zborovalcev večkrat prekinjen.

Po govoru predsednika tov. Kovačiča so zborovalci diskutirali o raznih važnih vprašanjih glede preskrbe, nakar je bil sestanek ob 22.30 zaključen.

TEDEN TEHNIKE v krškem okraju

V Krškem okraju je bilo delo v okviru Tedna tehnike precej živahno. Vsi delovni kolektivi so pomagali pri prikazovanju pomena tehnike, izboljšali so razne naprave ter usposobili do sedaj neuporabne stroje. V tovarni Jugotanin, Celuloza Videm, Kopitarna Sevnica in Elektrarna Rajhenburg so se v veliki meri prizadevali, da v Tednu tehnike izpopolnijo in popravijo svoje stroje. Prav tako so delovni kolektivi priredili lepe razstave in to v Krškem, Brežicah in v Sevnici, a najlepšo urejeno razstavo, na kateri so prikazali poljedelske stroje, je pa imelo Državno posestvo Stara vas, Bizeljsko in Kostanjevica. Tudi rudnik Senovo ni zaostal, ter je priredil lepo opremljeno pokretno razstavo na avtomobilu in jo razkazoval po vaseh po vsem Krškem okraju.

Tudi novatorstvo je v Tednu tehnike napredovalo. Tako so na primer v Tovarni Jugotanin Sevnica izdelali leseni tir v obratu in s tem prihranili mnogo železa.

Pokretni kinoprojektor je obiskal predvsem one vasi, katerih prebivalci nimajo možnosti obiskanja kina.

Okrajni odbor ljudske tehnike je v Tednu tehnike formiral štiri klube tehnike na vasi in eden klub v Tovarni Jugotanin Sevnica. Tudi so v nekaterih tovarnah ustanovljeni krožki produkcijskega značaja.

Vršile so se razne ekskurzije šol in delovnih kolektivov, kjer so se seznanili s stroji in opremo tovarn. Po vseh šolah so se vršila masovna predavanja o pomenu ljudske tehnike, pri izgradnji socializma, predavanja o novih tehničnih napravah v naši državi in prikazali razliko med tehniko v stari in novi svobodni Jugoslaviji.

Lesni odseki kmetijskih zadrug

Pri vseh kmetijskih zadrugah je ustanovljenih le 33 lesnih odsekov, ki pa kljub mnogim opominom in navodilom smatrajo še danes lesni odsek kot manj važno panogo v socialističnem gospodarstvu in še do danes niso pristopili k izvajanju gozdnega plana. Vsekakor bi se krivda vrgla na upravne odbore kmetijskih zadrug, kateri znajo prikazati nebroj izgovorov in težkoč, katere pa ne moremo niti najmanj smatrati za realne. Dokaz za to je, da so nekatere Kmetijske zadruge sorazmerno visoke plane dosegle in tudi presegle, ker so pravočasno in z dobro organizacijo pri-

stopile k delu, kakor n. pr. Kmetijska zadruška Raka, Velika Dolina, Krška vas in Krško.

So pa Kmetijske zadruge, ki imajo mnogo boljše terenske in tehnične pogoje, mnogo več na razpolago delovne sile, kakor tudi vprežne živine, so pa spriče malomarnosti in slabe organizacije dela dosegle plan od 5 do 25%, kakor KZ St. Peter, Sutna, Dolsko, Črneča vas, Kapele, Sromlje in Sv. Duh.

V gozdu zaposleni delavci so v pogledu preskrbe v večih primerih v velikih zastankih, čemur je vzrok, da se kmetijske

zadruge ne zavedajo odgovornosti in ne planirajo potrebe po živilskih nakaznicah in pravočasno ne napravijo obračuna živilskih nakaznic do določenega roka.

Pomanjkljiva je tudi evidenca pri posameznih KZ.

Prav tako imajo Kmetijske zadruge slabe odnose do kulturno prosvetnega dela, ki le v nekaterih zadrugah obstoja, kjer se le tu in tam vidijo Stenčasi itd. Ako vprašamo kakaj to, si lahko odgovorimo, da zato, ker se jim ne ljubi, da bi žrtvovali nekoliko časa za kulturno prosvetno delo. Imamo pa tudi Kmetijske zadruge, ki smatrajo kulturno prosvetno delo za eno najvažnejših del in vedo, da bo toliko lažja izvedba petletnega plana kolikor bo naše ljudstvo na kulturno prosvetni višini.

Več pažnje pri delitvi živilskih nakaznic

stavljaja pred nas velike naloge, zato bi vam rada v zvezi z istimi spregovorila nekaj besed.

Po vseh revizijah, ki so se vršile, so v seznamih še vedno neupravičeni in to iz več razlogov.

Prvič, član, ki je delal revizijo ni bil točno upoznan, kateri potrošniki so upravičeni do garantirane preskrbe ali pa je dobil na KLO-ju napačne podatke. Poleg tega pa niso pri reviziji sodelovali v celoti odborniki KLO-jev in masovnih organizacij, ker bi se le na tej podlagi s sodelovanjem istih in prizadetih, ki so upravičeni do živilskih nakaznic in iste niso prejeli, problem živilskih nakaznic pravilno rešil.

Dokler bodo neupravičenci, ki najbolj prikazujejo svojo upravičenost do živilskih kart, vpili na odgovornega referenta, s tem problem še ne bo rešen. K stvari je treba pristopiti resno in mirno, vprašanje živilskih kart je treba rešiti pravično, da se tako ne bodo dogajale krivice.

Treba je vedeti, kdaj je potrošnik upravičen na živilske in tekstilne karte, koliko ima zemlje in kakšna je, ali je upravičen na celotno ali na omejeno število kart itd. Največ preglastic pa delajo krajevnim ljudskim odborom tisti potrošniki, ki imajo agrarno zemljo ali pa v najemu, trdijo pa, da zemlje nimajo in nimajo od česa živeti.

Veliko godrnjanje je tudi s strani tistih potrošnikov, ki so prijavi zakol prašiča in se jim odvzema maščoba, dočim se tistim, ki te dolžnosti do skupnosti niso razumeli in se okoriščajo na račun svoje nepoštenosti in krajevni odbor ne ve, da so isti klali, izdajajo cele živilske nakaznice. Zato je dolžnost vsakega zavednega državljana, da družino, ki je imela zakol in se sama ne zaveda tega, da bi prašiča prijavila, stori to tisti, ki to stvar ve, ne pa, da kritizira za plotom in zmerja krajevni odbor, ki o stvari ni poučen.

Prav tako opozarjamo, da družine gozdnih delavcev, katerih poglavarji ne delajo 20 dni v mesecu, niso upravičeni do garantirane preskrbe.

Zato se mora vsak prizadeti prepričati, če je upravičen do garantirane preskrbe.

Opozarjamo potrošnike, da je rok dostave potrošniških potrdil na KLO-je do vsakega 10 v mesecu, katerega se morate brezpogojno držati, v nasprotnem primeru boste morali krivdo, ako ne boste dobili živilskih nakaznic, pripisati sami sebi.

Ce boste tako pristopili k reševanju upravičenosti do garantirane preskrbe, ne bo več godrnjanja in upravičeni ne bodo ostali brez artiklov, ki jih morajo dobiti na nakaznice. T. S.

MLADINCI IN MLADINKE!

Ustanavlja se Zveza mladih kulturnih delavcev z naslednjimi krožki:

1. Literarni, 2. Glasbeni, 3. Pevski, 4. Dramatski, 5. Folklorni (baletni in narodni plesi.)

Mladinci in mladinke, ki čutite veselje do enega izmed omenjenih krožkov se zglasite v Uredništvu »Naše delo« na okrajnem odboru OF Krško.

Lažnjivec je, kdor pravi, da je življenje v brigadi slabo!

V lepem, sončnem jutru smo se odpeljali iz Sevnice proti gozdovom, kjer neutrudoma pojeta sekira in žaga. Utihnili je partizanska puška, ki je dolga leta vladala v prostranih gozdovih in zamenjala jo je pesem dela, ki z mladostno močjo prešinja vse frontne brigade.

Po dolgi avtomobilski vožnji po serpentinasti poti dospemo na vrh Roga. Že od daleč opazimo skupino frontovcev, ki se po končanem delu odpravljajo na kosilo. In že nam zadone nasproti radostni klici, ko nas spoznajo. Pristrčno se pozdravimo. »Kje so pa drugi, ki so tudi obljubili, da nas pridejo obiskat, da jim pokažemo in povemo, kako delamo in živimo?« vprašujejo nekateri z razočaranjem v glasu. Potolažimo jih, da pridejo drugič, ker je le slabo organizacija kriva, da obisk ni številnejši. Opazimo, da nekaj skupin še manjka, med njimi tudi skupina, kjer dela precej Sevnčanov. Ko povprašamo, kje so, zremo: »Ti pridejo kasneje, tako pridni so, da ponavadi vedno zadnji končajo z delom.« Nič zavisti ni v teh besedah, prej neko občudovanje in skrita želja, da jim po delu postanejo enaki.

V veselem razgovoru dospemo do taborišča, kjer je že pripravljeno okusno in izdatno kosilo. Vendar kuharice ne prično deliti kosila preje, dokler ne dosepejo še zadnje najmarljivejše skupine z dela. Že jih zagledamo! — S ponosom v očeh prihaja skupina brigadirjev, ki si je prejšnji dan priborila prehodno zastavico z napisom: Najboljša skupina. Večina teh brigadirjev je iz kmečkih domov iz Zdol pri Brežicah. Tedaj zadoni harmonika in s

prožnim korakom prihaja zadnja skupina, kjer je največ Sevnčanov. Pozdravljanje in povpraševanje doni vse naokrog, nato se pa brigadirji z velikim tekom lotijo kosila.

Živahno vrvenje vlada po taborišču. Ogledamo si lično barako, kjer spijo. Vse povsod lep red in snaga, kar priča o dobri volji brigadirjev, ki so si znali urediti prijeten dom v gozdovih. Tudi stenčas ne

manjka, kjer so poleg ostalega razvidni uspehi posameznih skupin. Najboljši sta 1. skupina I. čete in 4. skupina III. čete II. krške brigade ali brigade komandanta Maroka, kot se s ponosom nazivajo. Tudi danes sta ti dve četi najdalje delali.

Obrnemo se do Mlinaričeve 1. skupine z željo, da nam malo več povedo o svojem delu in rade volje nam ustrežejo.

»Naša skupina dela z dobro voljo in ge-

sloj: v skupnosti je moč. Vsi smo kot ena velika družina in vsak posamezni brigadir ali brigadirka se potruji, da dnevno dosega in presegamo normo 1,90 kub. metra. Spočetka nam je trda predla, saj delu nismo bili navajeni, toda z dobro voljo smo premagali vse začetne težave. Tekmujemo s 4. skupino III. čete, kjer so brigadirji bolj vajeni tega dela, a se jim ne damo! Hočemo jim postati enaki po vzdržnosti in doseganju ter preseganju norme, kar smo že tudi dosegli!«

Tedaj priteče statističarka s poročilom, da je prva skupina spet preseгла normo in imela ta dan največ opravljenega dela tako, da je prehodna zastavica spet v njihovih rokah. Veselje in ponos zažari v očeh brigadirjev, v srecu pa gotovo sklenejo, da zastavice zlepa ne bodo dali iz rok.

Ostale skupine pa, ki se po uspehih dela še ne morejo meriti z najboljšimi skupinami pa z dobro voljo premagujejo težave, ki se jim še stavljajo na pot, tako, da bo delovna zavest za dosego in presego norme, ki sedaj prešinja najboljše skupine, kmalu lastna vsej brigadi komandanta Maroka.

Marokova misel je utešena v sedanjem komandantu delovne Marokove brigade, ker zna voditi svoje brigadirje s pravo krepko, a vendar dobro tovariško roko.

Ko smo se pogovorili, smo za slovo še veselo zapeli in kar prehitro je minulo popoldne. Pristrčno slovo in že smo odbrzeli nazaj proti Sevnici z zavestjo, da se v gozdovih vzgaja nov kader, ki bo znal premagati vse težave za dosego plana. —st—

Kaznujmo saboterije preskrbe delovnega ljudstva

Od OILO Krško so bili kaznovani zavratalci preskrbe delovnega ljudstva, ker niso oddali do določenega roka predpisane oddaje. S tem so hoteli doseči nered in pomanjkljivosti v preskrbi in ovirati član delovnega ljudstva.

Kaznovani so bili naslednji kmetovalci: Kostrin Martin iz Ponikve, KLO Studenec, poseduje 30 ha zemlje. Ker ni oddal predpisanih 380 kg mesa, je bil kaznovan z denarno kaznijo 20.000 din.

Mlakar Janez iz Ponikve, KLO Studenec, poseduje 5 ha zemlje. Ker ni oddal predpisanih 220 kg mesa, je bil kaznovan z denarno kaznijo 15.000 din.

Mlakar Anton iz Hudobrezja, KLO Studenec, poseduje 29 ha zemlje. Ker ni oddal predpisanih 430 kg mesa, je bil kaznovan z denarno kaznijo 20.000 din.

Bizjak Matija iz Zavratac, KLO Studenec, poseduje 10 ha zemlje. Ker ni oddal predpisanih 26 kg mesa, je bil kaznovan z denarno kaznijo 20.000 din.

Starc Justina iz Dolnje Lepe vasi, poseduje 12 ha zemlje. Ker ni oddala predpisanih 460 kg mesa, je bila kaznovana z denarno kaznijo 20.000 din.

Budna Avgust iz Kališevca, KLO Dolsko, poseduje 22 ha zemlje. Ker ni oddal predpisanih 310 kg mesa, je bil kaznovan z denarno kaznijo 20.000 din.

Kozole Ivan iz Dobrave 33, KLO Dolsko, poseduje 30 ha zemlje. Ker ni oddal predpisanih 633 kg mesa, je bil kaznovan z denarno kaznijo 10.000 din.

Božičnik Rok iz Koprivnice 21, poseduje 17 ha zemlje. Ker ni oddal predpisanih 523 kg mesa, je bil kaznovan z denarno kaznijo 15.000 din.

Obtoženci ne čutijo nobene dolžnosti do preskrbe delovnega ljudstva v mestih in industriji, ki se sami iz lastnih virov ne morejo preskrbovati, ki pa zastavljajo vse svoje sile v borbi za petletni plan.

Tudi se obtoženci očitno ne zavedajo pravila, da lahko od skupnosti zahtevajo le toliko, kolikor ji sami nudijo.

Tudi žene se borijo za plan

Pred našimi masovnimi organizacijami stoji važna naloga, izvršitev gozdarskega plana. Vse sile so vložile naše ljudske množice v to nalogo. Tudi antifašistična fronta žena je v ta namen mobilizirala svoje članice, ki so se temu pozivu 30 odstotno odzvale in odšle na Ravno goro, v Dobravo in Kočevski rog, kjer se skupno s frontovci in mladinci borijo za dosego tega sedaj najvažnejšega cilja.

V bližnji in daljnji okolici, kjer naše brigade delajo, zbirajo žene hrano, zelenjavo, sadje in cigarete ter tako obdarujejo brigade. Tako so žene iz Kostanjevice in okoliških vasi zbrale zelenjavo in cigarete in poslane na Ravno goro v dar najboljši frontni gozdarski brigadi »Dušana Kambiča«. Žene iz Rake so ravno tako obiskale in obdarovale brigado.

Na Raki, Bučki in mnogih drugih vaseh razpravljajo žene o združnem obdelovanju zemlje. Tako so posebej na Bučki in tudi drugod žene pripravljene takoj stopiti v zadrugo. Na Dobah in Vel. Vodencih govore o združnem obdelovanju zemlje in pridno pomagajo graditi združni dom v Kostanjevici.

Pri veliki frontni akciji nabiranja odpadkov so se žene udeležile v veliki meri. Sano na Raki je 7 članic zbralo 170 kg starega železa, 41 kg starega papirja, 22 kg cunj in 4 kg stekla. Vse premalo se zanimajo naše žene za pobiranje odpadkov, ki so zelo važna surovina za našo industrijo. Povsod leži velika količina železa, kosti, cunj, starega papirja in razbitega stekla. Vse to so surovine iz katerih industrija izdelava motike, klej, papir, kozarce itd. Dobro so organizirane žene iz Rajhenburga in nekaterih drugih krajev. Pozivamo še druge žene naj organizirajo akcije. V Boštanju so uspešno zaključile praktični te-

čaj, ki se ga je udeležilo 14 žena in mladink. Na razstavi so prikazali vse predmete, ki so jih izdelale iz domačih sredstev: torbice, copate, jopice, cekarje in drugo. Gojijo tudi angorske kunce. Še drugi odbori naj jih posnemajo. Na Vidmu je odbor pričel trimesečni šiviljsko-krojni tečaj, ki ga žene pridno obiskujejo. V jeseni bodo pričele s kuharskim tečajem. S predavanji na tečaju se žene seznanjajo z gospodarskimi in političnimi problemi, predvsem o združništvu.

Mnogo premalo delajo pri teh važnih akcijah odbori AFŽ v nekaterih vaseh. Potrebno je, da takoj pregledamo, kje leži krivda, da se članice AFŽ povsod ne udeležujejo teh važnih akcij. Predvsem moramo takoj organizirati pomoč frontovcem, ki delajo v frontnih brigadah Poskrbeti moramo, da bodo njihova polja pravočasno obdelana, vinogradi pravočasno poskropljeni in seno pravočasno pospravljeno. Pritegniti moramo k delu vse žene, tudi tiste, ki sicer stoje ob strani.

Se ena važna naloga stoji pred organizacijo AFŽ. Pojavil se je zopet koloradski hrošč. Okužena so nova polja in zato moramo poostri pažnjo pri masovnih pregledih. Okužene njive bomo skupno pregledovale vsak dan. K masovnim pregledom bomo povedle vse naše žene. Zavedati se moramo, da z vestnim izpolnjevanjem vsake najmanjše akcije doprinašamo velikanski delež k izpolnitvi planskega gospodarstva. Vsaka žena in mati mora vedeti, da se v borbi za plan borimo za boljše življenje naših otrok. Zato bomo pazile, da bodo redno vse žene seznanjene z nalogami, ki stoje pred našo organizacijo in skrbele, da se bodo te naloge resnično izvrševale.

Življenje in dela v brigadi

Izmed brigad gozdne uprave Čeremošnjice je dosedaj najboljša II. Krška frontna brigada »Komandanta Maroka«.

Bližu požgane Kočevske vasi Ribnik ima II. Krška brigada svoje taborišče, ki daje že na zunaj prav prijetno lice. Brigadirji so nastanjeni v dveh barakah, na katere so nabili napise: »Vila Štajerka« in na drugi »Vila Primorka«. Pred barako imajo mize in klopi, na katerih brigadirji jedo. V barakah vlada vzoren red. Postelje so lepo pregrnjene z odejami. Tla so posuta s peskom. Nikjer ne vidiš raztresene slame. Brigada ima tudi stenčaz z lepim številom člankov, ki so jih napisali brigadirji.

Na splošno vidiš v brigadi same vedre obraze s komandantom tov. Vučajnik Lojzetom na čelu, ki je med frontovci zelo priljubljen. Kljub slabemu fizičnemu sestavu brigada in da je v brigadi 66 žensk, dosega brigada lepe uspehe, čeravno ima slab teren. Do sedaj je dosegala plan povprečno 95%. Kot najboljši brigadirji v tej brigadi so se dosedaj izkazali naslednji tovariši: Iz I. čete Mlinarič Rudi, Sevnica, Kralj Alojzija, Vranje in Ližer Franc Dol. Boštanj. V II. četi Tomc Marija, Sevnica, Bromse Rudi, Canje in Revinšek Stanko, Šmarčno. V III. četi pa so najboljši Tihole Ivan, Ledina, Klenovšek Ivan, Podvrh, Tihole Anton, Ledina in Bon Ivan, Zdole. Tovariši Molan Ivan, Levak Franc in Ban Ivan so v dveh urah posekali in razsekali 8 m³ lesa. Brigada ima tudi do-

brega intendanta Slavkova Brinovca iz Loga. Tov. Slavko je zelo iznajdljiv, ter dobro skrbi za brigado, da so brigadirji zadovoljni s hrano.

Tudi notranje politično delo je zelo razgibano. Imajo politična predavanja, po skupinah pa čitajo dnevno časopisje. Dva tovariša imata tudi harmoniko, da zvečer zaigrata, ostali brigadirji pa zapojejo in zaplešejo.

Malo višje nad Ribnikom si je v požgani vasi na Resi uredila taborišče Krška brigada. Komandant brigade je mlad fant, ki pravi, da sploh ne gre domov po končani akciji. Brigada ima zelo naporen, od taborišča oddaljen teren, brigadirji imajo ravno tako kot na Ribniku telesno šibkejšo ljudi kljub temu pa dosegajo normo povprečno 90%. Kot najboljši brigadirji v tej brigadi so se dosedaj pokazali Kežman Jože, desetar, Gluhak Alojz, Mramor Jože, Kop Jože, Požar Anton, Volovec Vinko, Fabinc Rudolf, Rožman Franc, Denko Franc, Urek Pepca, Kostanješek Nada, Slušek Marija in Volčanjšek Anica. Imamo pa tudi v isti brigadi v 3. četi desetino, ki jo lahko proglasimo za najboljšo z ozirom na njihov malomaren odnos do dela. V malomarnosti se odlikujejo najbolj naslednji brigadirji: Kolarič Ivan, Veble Franc, Sipec Jože, Bogovič Franc, Brili Jože, Urbančič Miha in Guček Albin. Nujno je, da imenovani tovariši primejo krepkeje za delo, da ne bodo zavzemali najslabše mesto v brigadi.

Spregledal je...

Strah je bilo vaščane pred zadrugo, strah pred »kotelom«, strah pred vsem, kar je v zvezi z zadrugo. Kako neki se bi naj Koren privadil na stara leta, da bi mu drugi zapovedovali, da bi mu drugi kuhali, ko pa sam najbolje ve, kaj mu tekne in diši. Prišli so k njemu, ga nagovarjali, a on je bil trdovraten. »Ne, pa ne! On je bil in on bo ostal gospodar.«

Vsi sosedi so že bili v zadrugi, vsi so se veselili dobre letine, vsi so z veseljem obdelovali skupno zemljo. Kakšna ljubezen je vladala med njimi. Z veseljem je

bilo opazovati mlade združnike, vesele, zdrave in krepke. Skupno so premagovali težkoče, skupno so stopali v novo in lepše življenje.

Koren pa je bil sam, sam med novimi ljudmi, sam je ostal in zapuščen. Nikdo se ni več zmenil za njega. »Če noče k nam pa naj bo sam«. Tako so govorili združniki in se smejali. V vas je prišla traktor-

ska brigada, ki je pomagala združnikom. Beseda kotel se je tudi že pozabila in Koren je videl, da so ga nalagali, da so ga prevarili sovražniki sreče in veselja, da je bil slep. Spregledal je in videl, da zadruga ni slaba stvar, videl je, da bi laže živel v zadrugi, a klonil še vseeno ni.

Ko pa je zemlja zahtevala največ truda, je Koren nenadoma zbolel in zaostalo je delo. Nikdo več ni gledal na red pri hiši, nikdo se ni več zanimal za polje, kosil in plel.

Videl je združniki kako propada Korenovo posestvo, kako propada delo tisočih ur in prelitega znoja. Spogledali so se in vsi so imeli eno misel: pomagajmo! Pridne združne roke so prijele za delo na Korenovem posestvu in ga postavile zopet na noge. Delali so, kakor da je tudi ta zemlja združna.

Ko je Koren ozdravel in videl, da je pomagala reševati kmetijo zadruga, se je bridko razjokal. Jokal je kot malo dete in si brisal grenke solze. Mladi združnik ga je tolažil, mu govoril o ljubezni do bližnjega, o zadrugi in o Planu.

Drugo jutro je Koren veselo stopil na prag, pomežiknil soncu in krenil proti združni pisarni.

Čez nekaj dni je bil Koren v veseli družbi združnikov. Ni bil več sam, ni bil več zapuščen.

Stopil je v družbo novih ljudi. Bil je preprojen. Spregledal je svojo zmoto in sram ga je bilo.

Po Korenu so vstopili v zadrugo še ostali kmetje iz sosednjih vasi in Koren je ponosno stopal skupno z novimi ljudmi v lepše življenje...

Nedeljska zabava - udarniško delo!

V nedeljo dne 29. 5. 1949 je organizirala uprava elektrarne Rajhenburg in sindikalna podružnica udarniško delo za sečno lesa pri gozdni upravi Brežice. Ob 6 zjutraj so se zbrali delavci in delavke iz podjetja, katerim se je pridružilo še okoli 25 uslužbencev in uslužbenk KPD iz Rajhenburga. Vseh udeležencev je bilo 65, ter so se odpeljali s tovornim avtomobilom v Brežice. Lep majniški dan je bil in vesela pesem je orila vso pot.

Gozdna uprava je izvedla organizacijo dela prav vzorno. Vsakemu je bilo odredeno delovno mesto in delo, katero je bilo treba izvršiti v tem dnevu. Fizično močnejše je upravnik odbral za prevoz železniških pragov in hlodovine iz gozdov. Pri tem nakladanju je treba malo več napora, zato so si ti delavci, ki so bili odredeni za nakladanje tovornega avtomobila nadeli šaljivo ime »Težka industrija skupaj«. Ostali so nakladali drva v vagono.

Vsi so se potrudili ter delali pridno, da so naložili 7 vagonov drv. Delavci tovornega avtomobila so pa po doseženi normi odšli še enkrat v Kostanjevico ter pripe-

ljali še 14 m³ lesa, češ, naj bo nekaj povrh norme. Gozdna uprava je postregla vsem delavcem z izdatno hrano ter tudi s pijačo. Po končanem delu so se z vzkliki »pridemo še« odpeljali zopet domov.

Spotoma so si vsi udeleženci tega dela ogledali še razstavo v Krškem, ter se pozno popoldan odpeljali domov, polni zadovoljstva in svesti, da so zopet nekaj prispevali k izpolnitvi gozdnega plana.

Objave

Krajevno avtoprevozištvu Sromlje v likvidaciji poziva vse upnike in dolžnike, da predložijo in plačajo račune do 20. junija. Po navedenem roku se ne prizna nobenih terjatev več napram podjetju.

Dne 8. aprila 1949 sem izgubil knjižico od kolesa tovarniška št. 212916, znamke »Sterling« in jo proglašam za neveljavno.

Cunk Rudolf

Kalce—Naklo KLO Malo Mraševo

Če greš iz Rese dalje proti vrhu, prideš do IV. Krške brigade »Ivana Majcena«, ki si je uredila svoje taborišče v požgani vasi na travniku. Tu je kraj lep in za sečno imajo dober teren. V brigadi so frontovci pomešani nekaj iz Krškega Trebjanskega in Novomeškega okraja. Delovna zavest je bila v začetku zelo na nizki stopnji. Brigada je dosegala komaj 20—40% svojega plana. V brigadi ni bilo nobenega notranjega političnega niti kulturnega dela. V zadnjem času so dobili v brigado tov. Zorčiča in tov. Gregorič Mirka. Takoj po prihodu novega vodstva v brigado se je dvignila delovna zavest in brigada je dosegla dnevno povprečno 60—80%. Dobri delavci so se pokazali tov. Kolar Jože iz Malenc, Lubar Franc, Zibert Stanko iz Bučke, Vajs Bertol, Tomažin Martin iz Rake in Novak Marija.

III. Krška brigada, ki dela pri LIP-u v Straži, stalno presega delovne norme do 50 odstotkov. Brigadirji so razmeščeni v dveh lično opremljenih barakah. V brigadi je zelo živahno posebno zvečer ko prečitajo rezultate. Brigadirji so zaposleni na žagi in delajo v treh izmenah, dovažajo in nakladajo deske, zlagajo četvrtake, grade ozkotirno železnico, ki bo omogočila hitrejši in cenejši dovoz lesa na žago. Izmed brigadirjev, ki dovažajo les na žago, se je najbolje izkazal tov. Zibert Milan iz Rajhenburga, ki dnevno presega normo za 30%. Jezi ga, kakor tudi ostale, premajhna storilnost žage, ker ne more razžagati toliko lesa, kot bi ga on in brigadirji lahko navozili.

Pri nakladanju hlodovine so najboljši: Fatur Rudi, Planinc Franc, Hodina Ivan,

Krošelj Franc in Divjak Adolf, ki stalno presega norme.

Pri zlaganju deščic je najboljša Maričkina skupina v kateri so Pajtnarjeva Albina, Tratnikova Jožica, Omerzova Anica in Pepca ter Cankarjeva Tončka.

V brigadi sta tudi dva starčka 64—74 let in se prav dobro počutita in sicer Knez Franc iz Vidma in Ivačić Franc iz Vidma, ki je bil v stari Jugoslaviji nižji sodni oficial in je bil že pred vojno upokojen. Vseeno ga pa to ni motilo, da se ne bi odzval pozivu Osvobodilne fronte in je odšel v brigado. Imenovani tovariš je šel sedaj v manipulantski tečaj. Oba starčka nič ne zaostajata pri delu za ostalimi.

Gril Maks iz Senovega je v svojem prostem času napeljal elektriko po obratu in v barake, za kar je bil tudi pohvaljen.

Kulturno prosvetno delo in politično delo je precej razgibano. Vsak večer po skupinah čitajo najvažnejše članke iz dnevnega časopisja, nakar se razvija živahna debata. S predavanji jim pomaga tudi sindikalna podružnica na žagi.

V območju OLO Novo mesto imamo še dve brigadi iz Krškega okraja in sicer v Cinku in Podstenici, o njihovem življenju bomo pisali v prihodnji številki. Na splošno so vsi brigadirji in vse brigadirke zadovoljni, kar je razvidno že iz njihovih doseženih uspehov. Le tov. Lopatič Mira ni bila zadovoljna v brigadi in je pobežnila. Najbrž ji ne diši delo na žagi in se ji zdi prijetnejše sedeti v pisarni. Brigada soglasno zahteva, da se Lopatičev pošlje nazaj v brigado, katera hoče obračunati z njo kot z dezerterko.

PIONIRSKI FESTIVAL

Dne 22. in 29. maja so se na lepo okrašenih vozovih z zastavami in harmoniko zgrinjali pionirski odredi posameznih šol, da v plemenitem tekmovanju pokažejo uspehe celotnega dela. Na podlagi doseženih uspehov se je mogel ugotoviti lep napredek od lanskega leta. Posebno pohvalo zaslužijo pionirji in njihovi voditelji iz vasi, kjer je delo zaradi terenskih in šolskih prilik oteženo.

Tako imamo šolo Gradec nad Sutno v Gorjancih, kjer poučuje le tov. Sketa Angela, ki pa najde poleg celodnevne šolskega dela pri svojih 30 letih službe še vedno toliko časa, da se lahko posveti tudi pionirski organizaciji. Tako ji je uspelo, da je pripravila pionirje za fizikalno tekmovanje in za skupni nastop.

Zato pa moramo tembolj grajati šole in njihova vodstva, ki niso vprašanju pionirskih organizacij posvečala dovolj pažnje in jim nudila potrebno pomoč, čeprav imajo boljše pogoje dela. Pionirji naravnost hrepenijo po fizikalnem in kulturno-prosvetnem izživljanju. Pred prosvetne delavce je postavljena naloga, da vzgojijo iz naših pionirjev kader novih ljudi Titove socialistične Jugoslavije. Ako pa napravimo pregled dosedanjega dela in uspehov, lahko ugotovimo da so pokazale relativno boljše uspehe pionirske organizacije izven centrov. To nam dokazuje, da se prosvetni delavci, ki delajo pod težjimi pogoji, pravilno zavedajo svojih nalog, na drugi strani pa se stavlja vprašanje zakaj ne morejo pokazati uspehov šole, ki delajo v bolj urejenih prilikah. Kje so na primer ostali pionirski pevski zbori iz Boštanja, Rajhenburga, Zdol, Cerklje itd.? V bodoče bo treba posvetiti vprašanju dela v pionirski organizaciji več pažnje od strani šol, kjer se je dosedaj to delo zanemarjalo.

Dne 22. maja so bile v Krškem na stadionu »Matije Gubca« finalne tekme pionirjev in pionirk. Pri tem se je ugotovilo, da so na sektorskih tekmah tekmovali med pionirji tudi 15 letni mladinci, kar se je na finalnih tekmah popravilo. Zaradi tega so bili razveljavljeni doseženi rezultati vrste starejših pionirjev iz Dobove na sektorskem tekmovanju, vendar se je dovolila udeležba tej vrsti na finalnem tekmovanju, ker so sedaj izpolnili tekmovalno vrsto s pionirji. V bodoče bodo morala vodstva tekmovalnih vrst strogo gledati na to, da bodo pri pionirskih tekmovanjih v resnici sodelovali pionirji.

Pri fizikalnem delu pionirskega festivala so bili doseženi sledeči rezultati:

A) Gimnazije: pionirji:	
Sevnica	240 točk
Krško	221,5 točk
Brežice	221 točk

Posamezniki:	
1. Roštihar Franc, gimnazija Brežice 48 točk.	
2. Kezale Jože, gimnazija Krško 47 točk.	

točk. 3. Mlinar Martin, gimnazija Sevnica 45 točk. 4. Jurkas Vlado, gimnazija Brežice 39 točk.

Pionirke:	
Sevnica	255 točk
Krško	242,5 točk
Brežice	242 točk
Senovo	241 točk

Posameznice:
1. Fabjančič Rozalija, gimnazija Senovo 47,5 točk. 2. Jurečič Jožefa, gimnazija Krško 47 točk. 3. Lisec Marija, gimnazija Sevnica 46 točk. 4. Balon Mira, gimnazija Brežice 45 točk.

Ker je voditeljica tekmovalnih vrst sevniske gimnazije odnesla ocenjevalne pole in se tako ni mogel ugotoviti uspeh dveh vrst, je bila pomotoma proglašena za zmagovalko krška gimnazija.

B) Višje organizirane šole in sedemletke:

Starejši pionirji:
1. Artiče 255 točk, 2. Leskovec 235 točk, 3. Dobova 220 točk, 4. Sevnica 192 točk, 5. Sv. Križ 140 točk.

Starejše pionirke:
1. Artiče 273 točk, 2. Leskovec 257,5 točk, 3. Cerklje 256,5 točk. 4. Boštanj 250 točk, 5. Sevnica 153 točk.

Posamezniki:
1. Bajc Ivan, Leskovec, 47 točk, 2. Bogovič Ivan, Artiče, 46 točk, 3. Levstik Fr., Leskovec, 43 točk, 4. Držanič Franc, Artiče, 43 točk, 5. Mlaker Adolf, Artiče, 43 točk.

Posameznice:
1. Bosina Ana, Artiče, 48 točk, 2. Resnik Elizabeta, Artiče, 48 točk, 3. Žibert Edita, Leskovec, 47 točk, 4. Trampuš Vladka, Leskovec 46,5 točk, 5. Kostanješek Marija, Artiče, 46 točk.

Mlajši pionirji:
1. Artiče 240 točk, 2. Lestovec 188 točk. Ostali sektorji niso postavili tekmovalnih vrst.

Posamezniki:
1. Haler Pepi, Artiče, 47 točk, 2. Omerzo Slavko, Artiče, 40 točk, 3. Vovk Karel, Artiče 39 točk, 4. Černelič Vilko, Artiče 39 točk, 5. Znidaršič Joško, Leskovec, 39 točk.

Mlajše pionirke:
1. Artiče 225 točk, 2. Leskovec 195,5 točk. Tudi tu niso ostali sektorji tekmovali.

Posameznice:
1. Vidmar Vida, Artiče, 43 točk, 2. Vidmar Metka, Artiče, 42 točk, 3. Arh Marija, Leskovec 39 točk, 4. Mlakar Ana, Leskovec, 38 točk, 5. Vahčič Mira, Artiče 37 točk.

Čeprav je precej časa lahko deževalo, so tekmovalci vztrajali na tekmovanju, ker so pač pionirji. Popoldne pa nam je dež onemogočil parado in nastop, ampak so bili le razglašeni rezultati.

V nedeljo 29. maja pa je bil v Brežicah v veliki grajski dvorani pevski del festivala. Dopoldne so bila tekmovanja pionirskih pevskih zborov, pri katerih je sode-

lovalo 15 šol s 1017 pevci. Doseženi so bili sledeči rezultati:

Gimnazije:
1. Krško 49,2 točk, 2. Brežice 48,8 točk, 3. Senovo 37,6 točk.

Višje organizirane šole in sedemletke:
1. Artiče 47,5 točk, 2. Sv. Križ 46,3 točke, 3. Leskovec 44,8 točk.

Nižje organizirane šole:
1. Čatež 43 točk, 2. Veliki Podlog 39,6 t. Zmagovalci z obeh tekmovanj so prejeli v znak priznanja lepa književna darila.

Popoldne je bil skupen nastop, ki je pokazal, da se je nivo posameznih pevskih zborov napram lanskemu letu še bolj dvignil. Ako bodo zbori nadaljevali z delom po

dosedanji poti, lahko mirno pričakujemo, da bomo imeli v krškem okraju precej kvalitetnih pevskih zborov.

Dernač Jakob

NOGOMETNI TURNIR V KRŠKEM

Ker je zaradi slabega vremena odpadel fizikalni zlet, so bile na isti dan odigrane naslednje nogometne tekme.

TD Krško : SSD Sevnica 5:1
SSD Senovo : JA Cerklje 0:3
V finalu sta nastopila zmagovalca:
TD Krško : JA Cerklje 0:5
JA Cerklje je igralo vsestransko boljše in je zaslužilo visoko zmago.

Kina Sevnica

predvaja naslednje filme:

15. in 16. VI.

Teden sloven. filma

Jugoslovanski film

18. in 19. VI.

Sekretar Rajkoma

Sovjetski umetniški film

22. in 23. VI.

Slavica

Jugoslovanski film

25. in 26. VI.

Na ščukino zapoved

Sovjetski umetniški film

29. in 30. VI.

Leningrad in 30. oktober

Sovjetski umetniški film

2. in 3. VII.

Pastir in pastirica

Sovjetski umetniški film

6. in 7. VII.

Med ljudmi

Sovjetski umetniški film

9. in 10. VII.

Veliko pričakovanje

Angleški umetniški film

13. in 14. VII.

Vrnitev iz zmage

Sovjetski umetniški film

Kina Krška

18. in 19. VI.

Starinska veseloigra

Sovjetska komedija

22. in 23. VI.

Nesrečniki I. del

Francoski film

25. in 26. VI.

Na straži miru

Sovjetski film

29. in 30. VI.

Nesrečniki II. del

Francoski film

2. in 3. VII.

Nove zmage

Jugoslovanski film

Po poti IV. in V. ofenzive

Sovjetski film

6. in 7. VII.

Mlada garda I. del

Sovjetski film

9. in 10. VII.

Bežno srečanje

Angleški film

13. in 14. VII.

Mlada garda II. del

Sovjetski film

Motorna pošast

Svitati se je začelo, ko se je stari Polajnar spravil k oranju. Ozrl se je po modrem nebu in veselo pomrmljal. Veselil se je lepega vremena, veselil se je oranja, veselil se je zemlje, ki ga je vsega privezala nase. Kaj je tudi ne bi ljubil. To zemljo je obdeloval že njegov oče, on sam in jo bo njegov sin. Počasi je vpregel konja in pognal proti njivam. Na polju je dišalo po svežem gnoju, čigar duh ga je omamil. Globoko se je zaril plug v rodovitno zemljo, jo rezal in pušcal za sabo odprte brazde. Kokoši so kakor da bi med sabo tekmovalce, iskale črve in izgledalo je, kakor da bi se še sonce veselilo.

Sosedna njiva je bila od Okrajne ekonomije, še nikogar ni bilo, ki bi jo oral, vsa je bila zapuščena, in stari Polajnar se je nasmehnil, ko je primerjal svojo njivo z okrajno.

»Presneto«, je rekel, »to so pa marljivi obdelovalci, sonce je že visoko, pa še ni nikogar. Hijo, sivci moji, potegnite, potegnite moji dobri, da bo kruha za družino.«

Obrisal si je z roko potno čelo. Srajca je bila premočena in z obraza so kapale debele kaplje znoja na svežo zorano zemljo. Plug je zadel ob kamen, glasno zaškripal in izskočil. Polajnar ga je s težavo dvignil in zopet zasadil. S trudnimi koraki je stopal za plugom, čevlji so se pogrezali v sveže brazde. Težko je bilo obdelovati mokro zemljo. Konji so se vpenjali z ogromnim naporom. Plug je izskakoval in vedno znova ga je moral Polajnar vzdigovati in zasajevati. Sosedna njiva je še bila vedno prazna, toda ne dolgo. Kmalu se je začelo brnenje motorja in stari Polajnar se je ozrl na prazno cesto. Videl je čudo. Tam so drveli motorizirani plugi in brane, delavci pa so veselo peli pesem, ki se je razlegala po vsem polju. Traktor je obstal. Pridne roke so ga hitro pripravile za oranje in velikanski motorni konj je pričel orati.

»Dobro jutro, očka! Ni nič prijetno v tej vročini orati kaj?« »Tiho mlekozob! Vem da ni prijetno, in gre tebi delo lažje a poglej. Orjem že od prvega svita, ti si pa prišel ko je sonce bilo že za moža visoko nad hribom.«

»Res očka« je odgovoril traktorist. »Imate prav, da sem na to njivo prišel prepoz-

no, toda danes sem že zoral pet takšnih njiv, deset jih pa še bom, vi pa še te ne boste zorali.« Zasmehal se je, pognal traktor in s pesmijo oral dalje.

Osupljen je stari Polajnar strmel za njim. Prav je imel, kar je povedal. Hitra je ta pošast in dobro orje. Prav je imel, toda, da bi jaz stopil v to ekonomijo, je nemogoče. Za sto let so obdelovali to zemljo moji predniki in to s takšnim plugom in s konji. Ze sto let so jo pojili z znojem, pa jo bom tudi jaz, in če bo hotel tudi moj sin.

Pognal je konje in znova se je zaril plug v sočno zemljo. Motorne pošasti so kmalu končale svoje delo in pesem dela je utihnila. Tesno je bilo Polajnarju pri srcu, ko je ostal sam. Počutil se je starega, tako starega, da se ga je lotil srd. Sam je bil na velikem polju, sam s starim plugom, ki so ga popravljali vsi Polajnarjevi predniki. Čutil je, da je njegovo delo prepočasno, zdelo se mu je kakor da se ne premika, kakor da bi bil vedno na isti brazdi.

Truden se je vrnil zvečer domov, truden lačen in baten. Razpregel je konje, jim vrgel sena in počasi stopil v izbo. Čakalo ga je novo presenečenje. Sin Franci se je vrnil iz vojske.

»Dober večer očka«, ga je z nasmehom pozdravil. Trudni ste, trudni in mu ponudil roko. Oče je sina samo gledal. Krepak je, si je mislil, močan in sposoben za delo. Objel ga je in ga veselo stisnil na srce. Hitro po večerji je stari Polajnar legel in zaspal. Franci pa je z materjo še pozno v noč kramljal in pravil o vsem, kar je videl in slišal. Hitro so minevale ure. Mati je vsa visela na Francijevih ustih in napeto poslušala. Pravil je o vojski, o orožju, o delu, tovarnah, cestah in progah in o lahkem delu, ki jih čaka na polju s pomočjo tehnike. Govoril je o ekonomijah in šele pozno je to noč ugasnila petrolejka v Polajnarjevi hiši.

Drugo jutro je Francelj vstal prvi, popil skodelico mleka in stopil v hlev. Prijetno je občutil toplino hleva. Očistil je živali, nastlal in jih nasitil. Ko je stopil

oče v hlev, da bo po stari navadi napregel konja in šel orat, je našel že vse narejeno. Čudil se je, Francelj pa je samo veselo mežikal in se smehljajal.

»Očka dajte, stopimo v ekonomijo. Laže bo nam in več bomo koristili.«

»Jezik za zobe pubelin!« je zarobantil oče. »Se sem jaz gospodar.«

»In tudi boste. V ekonomiji prav tako rabijo pridne gospodarje. Od tega prgišča zemlje itak ne moremo živeti. Tudi mati bi bila vesela.« Dalje in dalje je govoril Francelj. Nič več ni bil takšen kot poprej. Kakor snoči mater, je tudi danes prepričal očeta, da je bolje v ekonomiji.

Stari Polajnar je veselo stisnil sinovo roko, dvignil stari rjavi plug in ga vrgel na gnojišče.

»Prav imaš«, je rekel. »Pač pa me nisi premagal ti, temveč tehnika.«

Nekaj dni pozneje so se že plazile motorne pošasti po Polajnarjevi njivi. Francelj je sedel na traktorju kot kralj, pel pesem zmage in dela, da se je veselo razlegala po vsem polju.

Prelepa ljuba domovina, poglej junaka dela sina. Močvirja bomo izsušili, krasila te bo krona dela, gradili bomo, se učili, da slavna večno boš živela...

Hitro je bila njiva zorana in pesem dela se je preselila na druge njive, druga polja v druge kraje. V Polajnarjevi hiši je vse na novo oživelo. Borba za kruh se je olajšala. Postala je veselje in radost.

Ko so na jesen spravili bogato žetev pod streho in se je že bližala zima, je ob večerih sedela Polajnarjeva družina za mizo, čitala knjige, se pogovarjala o novih nalogah, o setvenem planu, o oddaji in kontrahiranju, o narodnem bogastvu in o tehniki, ki je strmoglavila stari, krvavi način dela in upeljala novo, prijetno življenje.

Tudi ta večer je šele pozno v noči ugasnila novo napeljana električna luč v Polajnarjevi hiši...